

inden at der kommer noget Stridsspørgsmaal om Papiers Optagelse. Hidtil har jo Striden ikke dreiet sig om et Papiers Optagelse, nei den har dreiet sig om noget helt Andet, som jeg forresten ikke skal komme ind paa. Men hvorfor har jeg Ret i, at det kun vil blive faa Tilfælde, hvor et saadant Spørgsmaal vil blive indanket til Ministerens Afgjørelse? Selvfølgelig af den Grund, at Ingen er saa stærkt interesseret i, at der ikke optages Svindelpapirer eller daarlige Papirer paa Kurslisten som de Herrer Bezellerere og Bezelmæglere. Deres Forretning er jo fuldstændig afhængig af, hvorledes de behandle den Slags Sager, det vilde dog være en mærkelig Forretningsmand, der vilde skade sin egen Forretning. Nei, det bliver høist faa Tilfælde, der blive indankede til den høitærede Ministers Afgjørelse. Jeg kan ikke forstaa, at det ærede Flertal ikke har kunnet indgaa paa den Tilføielse, som jeg har gjort til § 3, nemlig at paalægge det som en Pligt for Kursnoteringsudvalget, at føre en autoriseret Protokol over Noteringen. Det forekommer mig, at en saadan Protokol kunde have sin Vigtighed i forskellige Tilfælde for at afgjøre mulige Stridsspørgsmaal osv. Endelig vil det høie Thing se, at Mindretallet foruden det, at Komiteen skulle kunne indante Stridsspørgsmaal til Indenrigsministerens Afgjørelse har ment, at den samme Ret burde Private have. Ved „Private“ tænker jeg nærmest her paa f. Ex. en af de større ledende Banker her i Byen eller saadanne Folk, som kunne komme til at repræsentere udenlandske Firmaer, gode udenlandske Papirer. Der har jo været et Tilfælde, som jeg iøvrigt ikke skal komme nærmere ind paa, hvor Kursnoteringsudvalget har negtet saadanne Papiers Optagelse, og man kunde jo tænke sig, at saadanne Tilfælde ogsaa kunde opstaa for Fremtiden. Det forekommer mig derfor rigtigt, og det vil jo ikke skade Nogen som helst eller gaa Nogens Ret for nær, at en saadan privat Repræsentant for et andet Selskab — i dette Øieblik betragter jeg nemlig ikke Banken som en Institution, men som Privatrepræsentant — i saadanne Tilfælde fik Væilighed til at henvende sig til Indenrigsministeren med deres Besværing. Jeg skal hermed foreløbig slutte, idet jeg anbefaler Mindretallets Endringsforslag. Det er Mindretallets Overbevisning, at man ved at vedtage Mindretallets Forslag har bedst Ud-sigt til, at dette Forhold jævnes. Det er min Overbevisning, at saafremt Grosserer-societetet paa en dominerende Maade skal blande sig ind i de Herrer Bezellereres og Bezelmægleres Forretninger, vil det sikkert

føre til et Brud, som hverken Kursnoteringsudvalget eller Børsen vil være tjent med at fremkalde.

Indenrigsministeren (Ingerslev):

Efter at jeg har hørt Ordføreren for Mindretallet, har jeg faaet et helt andet Indtryk af det ærede Mindretals Stilling, end det, jeg har faaet under den Konference, jeg har haft, og ved at gjenlæse Betænkningen. Jeg kan ikke skjønne rettere, end at det ærede Flertal og Mindretal i Virkeligheden ere hinanden meget nær i deres Forslag, og jeg kan ikke ret forstaa, hvorfor man ikke er bleven enig. Det forekommer mig ogsaa at være meget mærkeligt; thi jeg tror egentlig ikke, at der er megen Grund til det ærede Mindretals Stilling. Det ærede Medlem udtalte, at det kunde være et Spørgsmaal, om det ogsaa var nødvendigt at lovgive paa dette Omraade. Deri kan jeg godt være enig, men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at vi allerede kjende tidligere Lovbestemmelser i saa Henseende. Jeg tror ikke, at det ærede Mindretal har ganste Ret i, at dette er et Spørgsmaal, som nærmest kun interesserer Bezellererne og Bezelmæglerne; det er ikke rigtigt at stille Sagen saaledes op. Naar man lovgiver om det, er det, fordi det Offentlige og Staten har en meget stor Interesse i, at dette Forhold ordnes og ordnes paa en passende Maade; og i, at Kursnoteringen paa Kjøbenhavns Børs bliver, som den skal være. Det har udadtil, for Udlandet, for hele det offentlige Liv og for vort Finantssvæjen stor Betydning at ordne dette og at søge at træffe hensigtsmæssige Lovgivningsbestemmelser derfor. Iøvrigt vil jeg sige, at kan man ikke enes om dem, kan man ogsaa godt være dem foruden, man kan godt undvære dem, det følger af sig selv, man kan nok faae det til at gaa endda. — Som sagt, Forskjellen mellem Flertallets og Mindretallets Stilling kan jeg ikke se, er stor. Mindretallet siger, at Regjeringen har gjort Noteringsudvalget afhængigt af Grosserer-societetet — det indrømmer jeg ikke — og at Flertallet har gjort Grosserer-societetet til en overordnet Institution — det skjønner jeg heller ikke. Regjeringen har givet det en vis Stilling til Sagen, fordi Grosserer-societetet bestyrer Børsen, og jeg skjønner ikke rettere, end at denne Stilling er nogenlunde konform med den, som Forordningen af 22de December 1808 giver det, idet der i denne Forordnings § 20 staar: „saa skal det og paaliggende Formanden og de Vædste for Grosserer-societetet i Forening med den anordnede Børscommis-sair at føre det fornødne Tilsyn med, at disse Præsturanter muligt rigtigt og nøiatigt